

[Axel Dam.]

vidt jeg kan se, slet ikke faar Oplysning. Hvad den saakaldte Artillerigruppe skal bestaa af, lades man ogsaa i Uvished om.

Hvad Marinen angaar, gives der nogle Tal om den samlede Tonnage af hver Skibsgruppe, men hvordan Marinen kommer til at se ud, lades man i Uvished om, den angivne Tonnage lader sig fordele paa mange forskellige Maader paa større eller mindre Skibe. Der er forskellige andre Ting, som ogsaa lader en i Uvished om, hvad der paa Grundlag af kongelige Anordninger lader sig bygge op i de af Forslaget skitserede Rammer. Forslaget minder i nogen Grad om et Svar, som en Mesterkok en Gang gav, da man spurgte ham: Hvad vil De servere til Frokost i Dag? Han loftede Laaget af Gryden og sagde: Ja, det kan saamænd blive til hvad det skal være. Og naar man ser paa dette Forslag, maa man ogsaa sige: Det kan saamænd blive til hvad det skal være. Det kan give os, som vel Hensigten er med det, et Vagtværn og en Statsmarine til Bevogtnings-tjeneste i Land og paa Sø under urolige Forhold, men det kan ogsaa blive til en Kamphær og en Kampflaade — *en miniature* i hvert Fald. Men dette sidste vil Retsforbundet ikke være med til. Vi vil ikke have Kamporganer, ikke alene fordi Danmark slet ikke kan magte Kampopgaver, men ogsaa fordi vi overhovedet slet ikke vil føre Krig. Det militære Opbud, som Danmark skal have, ønsker vi forment saaledes, at det ikke giver sig ud for mere, end det er bestemt til, men paa den anden Side skal det ogsaa effektivt kunne magte de Opgaver, som det er bestemt til at løse. Ligesom vort Politi skal vaage over Fredens og Ordenens Bevarelse i det hjemlige Samfund og gøre dette med Selvbeherskelse i Henhold til gældende Love, saaledes skal Vagtkorps og Statsmarine varetage Bevogtningstjenestens udadvendte, mere sammensatte Opgave. Vagtkorps og Statsmarine skal ikke føre Krig, derfor skal deres Personal og materielle Udstyr begrænses til, hvad der kvantitativt og kvalitativt er nødvendigt for Bevogtningstjenesten, men da de ligesom Politiet under Udøvelsen af deres Gerning i paakommende Tilfælde skal sætte haardt imod haardt, maa deres Personal være godt og deres Materiel være af bedste Art.

Til Slutning maa det maaske være mig tilladt at pege paa en Inkonsekvens, der synes mig at være imellem Kravet om Nedrustning for Danmarks Vedkommende og den højtærede Udenrigsministers Tiltræ-

delse af den Bestemmelse i Genève, at vi eventuelt skal yde pekuniær Støtte til et angrebet Lands Krigsrustning. Det er ikke den pekuniære Side af Sagen, der volder Betænkeligheder. Hvis det drejede sig om et Tilskud til en af Folkenes Forbund opretholdt Politihær, saa laa Sagen helt anderledes, end naar det drejer sig om direkte Tilskud til den ene Part af to Stater, der er i Krig med hinanden, f. Eks. Finland i Tilfælde af Angreb fra Ruslands Side. Jeg mener derfor, det vil være fornuftigst for Danmarks Vedkommende ikke at ratificere denne Konvention. Hvis man vil hævde Solidaritetspligten mellem Nationerne — og den ønsker jeg ogsaa ført saa vidt som muligt — og vil paaberaabe sig, at naar de 27 øvrige europæiske Stater gaar med, saa kan vi ikke lade være, vil jeg blot dertil sige: Men ingen af disse 27 andre Staters Regeringer har samtidig foreslaaet en Nedrustning i dets eget Land. Det er deri jeg ser Inkonsekvensen.

Holstein: Inden denne Sag gaar over til at faa den Skæbne, den saa ofte før har fået, at blive en partitaktisk Kastebold og et indrepolitisk Handelsobjekt, for hvis Behandling udenrigspolitiske Hensyn kun spiller en forsvindende lille Rolle, vil jeg gerne have Lov til at fremsætte nogle Bemærkninger, ikke fordi jeg venter, at de i mindste Maade vil bidrage til at skabe Ro og Tryghed om denne Sag, det, man fra alle Sider i saa høj Grad maatte ønske, det lader sig nemlig ikke gøre, medmindre de forsvarsvenlige Partier blev enige om at slaa Streg over Fortidens Fejl og Misgreb, lod være at rive hinanden i Næsen Skridt til Siden i den ene eller anden Retning, men gik til med fuldkommen blanke Hænder at søge tilvejebragt fordømsfrit og uhildet en ny Ordning af det danske Forsvar under udelukkende Hensyntagen til de udenrigske og militærpolitiske Muligheder, som Danmark maa regne med at komme til at tage Stilling til i Tilfælde af, at vi skulde komme ud for en ny stor Østersøkrig. Dertil er der jo desværre imidlertid ikke den fjerneste Udsigt efter den Holdning og den Stilling, som Partiet Venstre har indtaget, saa alt, hvad man fra konservativ Side i mine Øjne kan gøre nu, det er at bidrage til at skabe Klarhed over Forudsætningerne for og de mulige Følgevirkninger af det Regeringsforslags Vedtagelse, som nu ligger paa Rigsdagens Bord.

Jeg vil begynde med at fremsætte nogle Bemærkninger om det mindre Forslag, vi har til Behandling, det, som handler om